

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง มีสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น หลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ก่อนและหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอน โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงอยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอน โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง
2. แบบฝึกการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น
3. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นลักษณะตาบอดสนิททั้งสองข้างและไม่มีปัญหาความพิการอื่นแทรกซ้อน มีความสามารถเรียนรู้ด้วยอักษรเบรลล์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นลักษณะตาบอดสนิททั้งสองข้างและไม่มีปัญหาความพิการอื่นแทรกซ้อน มีความสามารถเรียนรู้ด้วยอักษรเบรลล์ กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมศาสตร์ขนาดใหญ่ อำเภอลำปาง จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง

วิธีดำเนินการวิจัยเขียนเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นทดสอบกลุ่มตัวอย่าง บันทึกคะแนนสอบไว้เป็นคะแนนก่อนสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง
2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาทดลอง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง ระหว่างวันที่ 3 ธันวาคม 2555 – 18 มกราคม 2556
3. หลังการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นทดสอบกลุ่มตัวอย่าง บันทึกคะแนนสอบไว้เป็นคะแนนหลังสอน
4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงอยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมศาสตร์มหาไถ่ หลังสอนโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปหลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อาจเนื่องมาจากเหตุผลหลายประการ ดังนี้

ประการแรก แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นโดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง เนื้อหาสาระการเรียนรู้มีความต่อเนื่องตามลำดับ กระบวนการสอนเน้นย้ำถึงประเด็นสำคัญวิธีการสอนตรงซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอนชัดเจน ครูผู้สอนได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนก่อนที่จะลงมือทำแบบฝึกหัด นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับครูก่อนฝึกปฏิบัติอย่างอิสระด้วยตนเอง นักเรียนรับรู้พัฒนาการการเรียนรู้ของตนเองจากการประเมินผลความก้าวหน้าในแต่ละขั้นตอน และมีโอกาสปรับปรุงแก้ไขจนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นรายบุคคล

ประการที่สอง แบบฝึกการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถพัฒนาให้นักเรียนเขียนคำตามหลักการเขียนรูปคำอักษรเบรลล์ได้แม่นยำขึ้น เนื่องจากมีลำดับขั้นตอนในการฝึกเขียนรูปคำที่เขียนจากง่ายไปสู่ยาก โดยฝึกให้นักเรียนเขียนรูปคำที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน แล้วฝึกเขียนรูปคำที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วน และเขียนรูปคำที่มีส่วนประกอบ 4 ส่วน โดยไม่ทำให้นักเรียนสับสนหรือเกิดความยุ่งยากในการเขียนคำตามหลักการเขียนรูปคำอักษรเบรลล์

นอกจากนี้การประเมินผลงานการเขียนตามสภาพจริง เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนอย่างทันท่วงที ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาการเขียนอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ วิลล เถววัลย์ (2550: 69-71) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนตรง ผลการวิจัยสรุปว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านหลังจากที่ได้รับวิธีการสอนตรงมีความสามารถอยู่ในระดับดีความสามารถในการอ่านหลังจากการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรงสูงขึ้น

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดธรรมศาสตร์มหาไถ่ ปรากฏว่าความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนก่อนสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนหลังการสอนอยู่ในระดับดีสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 เนื่องจากปัจจัยสำคัญ คือ วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งครูได้ใช้กระบวนการสอนที่เร็วตรงประเด็นเนื้อหาสาระมีความต่อเนื่องตามลำดับ ครูเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์

ที่ดีด้วยท่าทางและคำพูดกับนักเรียนตลอดเวลาทำให้นักเรียนตื่นตัวมีความตั้งใจจดจ่อกับบทเรียน นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกปฏิบัติร่วมกับครูก่อนการฝึกอย่างอิสระด้วยตนเองซึ่งเป็นการพัฒนานักเรียนทีละก้าว ๆ จนกระทั่งบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ จากการตรวจสอบ สังเกต ประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนอย่างทันที่ตามขั้นตอนการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและเพื่อนในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอีกทั้งนักเรียนยังสามารถมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

ข้อสังเกตจากการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นโดยใช้วิธีการสอนตรงรวมกับการประเมินตามสภาพจริง มีรายละเอียดจากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะดำเนินการทดลอง ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 เป็นเพศหญิง อายุ 12 ปี 5 เดือน

นักเรียนมีความตั้งใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาของการจัดกิจกรรม เมื่อให้โอกาสในการตอบหรือปฏิบัติกิจกรรมก็สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างมั่นใจ สามารถตรวจสอบ เปรียบเทียบความถูกต้องของการเขียน พร้อมทั้งยอมรับข้อผิดพลาดและรีบแก้ไขด้วยความตั้งใจ

นักเรียนคนที่ 2 เป็นเพศหญิง อายุ 10 ปี 10 เดือน

นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้แต่ขาดความมั่นใจในตนเอง เมื่อมีการกระตุ้นด้วยการพูดคุยหรือการชี้แนะก็จะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ นักเรียนสามารถบอกวิธีการเขียนรูปคำโดยปากเปล่าได้ดีกว่าการเขียนเพราะยังสับสนในการวางตำแหน่งอักษรตามหลักการเขียนอักษรเบรลล์

นักเรียนคนที่ 3 เป็นเพศชาย อายุ 10 ปี 9 เดือน

นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน มีสมาธิตลอดระยะเวลาการเรียนรู้แต่ไม่มั่นใจในการอ่านออกเสียงครูต้องคอยสังเกตและคอยกระตุ้นด้วยการซักถามหรือชี้แนะให้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม พร้อมทั้งให้การเสริมแรงด้วยการกล่าวชมหรือปรบมือให้เมื่อนักเรียนสามารถเขียนหรือตอบได้ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น

นักเรียนคนที่ 4 เป็นเพศหญิง อายุ 10 ปี 1 เดือน

นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนแต่ขาดความมั่นใจที่จะปฏิบัติกิจกรรม โดยเฉพาะการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง การออกเสียงอ่านค่อนข้างเบา มักเขียนในรูปแบบที่ตนเองเข้าใจเมื่อมีการถามก็จะเงียบ จำเป็นต้องได้รับการชี้แนะและให้การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดในทุกขั้นตอนของกิจกรรม ครูต้องเปิดโอกาสให้อ่านตามครู ฝึกการอ่านสะกดคำและคอยช่วยเหลือชี้แนะ ฝึกการจัดเรียงรูปคำด้วยบัตรอักษรเบรลล์บ่อย ๆ ก่อนการฝึกเขียนเพราะยังไม่แม่นยำในการจำจุด (ตำแหน่ง) อักษรเบรลล์และสับสนในการวางลำดับตัวอักษรตามหลักการเขียนอักษรเบรลล์โดยเฉพาะคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

นักเรียนคนที่ 5 เป็นเพศชาย อายุ 12 ปี 5 เดือน

นักเรียนกระตือรือร้นในการเข้าเรียน มักเข้าเรียนก่อนเพื่อน ๆ เสมอ เนื่องจาก มีลักษณะที่ค่อนข้างเป็นคนใจร้อนระยะแรกของการเรียนจะรีบตอบคำถามก่อนนักเรียนคนอื่น แต่คำตอบที่ได้เป็นคำตอบจากการเดามากกว่ามีความรู้จริง ครูให้โอกาสฝึกฝนการสะกดคำด้วยตนเองก่อนการอ่านออกเสียงเป็นคำและอ่านสะกดคำก่อนการเขียนคำ นักเรียนมีโอกาสในการเป็นผู้นำกลุ่มในบางครั้งทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจ มีสมาธิในการเรียนและใจเย็นในการปฏิบัติกิจกรรมมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำสูงขึ้น

นักเรียนคนที่ 6 เป็นเพศชาย อายุ 12 ปี 2 เดือน

นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง มีความตั้งใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของการจัดกิจกรรม หากไม่แน่ใจว่าคำนั้น ๆ อ่านหรือเขียนถูกต้องอย่างไรก็จะถามทันที นักเรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนด้วยตนเอง เมื่อครูใช้คำถามหรือชี้แนะก็สามารถปรับปรุงแก้ไขทันที

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ครูผู้สอนควรนำเทคนิควิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในเขียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านหรือการใช้ประสาทสัมผัสของนักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ โดยใช้วิธีการสอนตรงร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง